

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ‘Η ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΣΤΟ ΒΙΛΑΕΤΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑ ΒΛΑΧΟΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ’ (της Ελευθερίας Ι. Νικολαΐδου)

**Γράφει ο
Τσιαμήτρος
Γιάννης
εκπ/κός-
χορο-
διδάσκαλος**

Μετά την ανάγνωση του προαναφερθέντος βιβλίου θα παραθέσουμε μια δικιά μας περίληψη χωρίς, βέβαια σε καμιά περίπτωση, να έχουμε τη διάθεση να αναμολχλεύσουμε, πάθη του παρελθόντος. Πιστεύουμε ότι η Ιστορία πρέπει να μελετάται με αντικειμενικό τρόπο και ότι το παρελθόν, κατά ένα μεγάλο βαθμό, είναι ένας πολύ καθοριστικός παράγοντας για να βγάλουμε συμπεράσματα για το μέλλον.

Μετά τον 2ο Παγκόσμιο πόλεμο, το λεγόμενο Κουτσοβλαχικό Ζήτημα έχασε την οξύτητά του. Βέβαια στην Κατοχή και στον Εμφύλιο, μικρό μέρος των Κουτσοβλάχων είχε εμπλακεί, δημιουργώντας προβλήματα, και επίσης, εξαιτίας της μετατροπής της Ρουμανίας σε ‘Λαϊκή Δημοκρατία’ και της επερχόμενης κατάργησης των σχολείων και εκκλησιών, οι εκεί Έλληνες έφυγαν στην Ελλάδα και προσθέσανε νέα προβλήματα στον τόπο.

Στις 10ετίες 50-60 το θέμα ήταν σε λανθάνουσα κατάσταση, ωστόσο ο ‘περίγυρος’, δηλαδή ομάδες Κουτσοβλάχων μεταναστών (Ευρώπη, Αμερική) με ιδρύματα, δημοσιεύματα και βιβλία ανέπτυξαν δραστηριότητες επάνω σε αυτό (ΚΒ Ζήτημα).

Και πριν την κατάργηση του Κομμουνισμού, κύκλοι με δημοσιεύματα στην Ρουμανία αλλά και στο εξωτερικό επιζητούσαν αναγνώριση δικαιωμάτων μειονότητας στους Κ.Βλαχικούς πληθυσμούς σε όλες τις χώρες στα Βαλκάνια (συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας). Χρησιμοποιήθηκαν τεχνικές του παρελθόντος αλλά και σύγχρονες (προπαγανδιστικό υλικό, ονομαστικά σε κατοίκους πόλεων ΚΒ καταγωγής μαζί με μαγνητοφωνημένες κασέτες βλάχικων τραγουδιών), καθώς επίσης και επιστημονικά συμπεράσματα, που δεν άντεχαν σε σοβαρή κριτική.

Επίσης, βλάχικες οργανώσεις έστειλαν έγγραφα στην Διάσκεψη για την Ασφάλεια και Συνεργασία στην Μαδρίτη, όπου ζητούσαν να πιεστούν οι Βαλκανικές χώρες να αναγνωρίσουν στους Κ.Βλάχους δικαιώματα εκμάθησης του γλωσσικού τους ιδιώματος σε δικά τους σχολεία.

Το θέμα περιπλέχθηκε, όταν με την

κάλυψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Γραφείου Μειονοτικών του Δουβλίνου, μέσω επιχορηγήσεων και ευρωπαϊκών προγραμμάτων, γίνονταν τάχα έρευνες και επισκέψεις ατόμων, προκλητικά, στην Ελλάδα.

Συγκεκριμένα τον Οκτώβριο του 1987, πράκτορες της προπολεμικής προπαγάνδας πρωτοστάτησαν σε 12μελή ομάδα Μειονοτικών του Δουβλίνου, οικειοποιημένη παράνομα τον τίτλο των εκπροσώπων της ΕΟΚ, ενώ στην πραγματικότητα ήταν μέλη ιδιωτικού οργανισμού, κατόρθωσε να εξασφαλίσει επιχορήγηση από την ΕΟΚ, κατέληξε σε λάθος μεροληπτικά αποτελέσματα αφού στηρίχθηκε περισσότερο σε εισηγήσεις των πρακτόρων της Ρουμανικής και άλλων προπαγάνδων. Όσον αφορά στο Κ.βλαχικό θέμα, η Επιτροπή της ‘Πανελλήνιας Ένωσης Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων’ έδωσε απάντηση τεκμηριωμένη στο προηγούμενο αποτέλεσμα ‘Rapport de la Visite d’etude aux minorités de Grece October 1987’ (Ερώτημα δικό μας: Γιατί η 12μελής Ομάδα δεν απευθύνθηκε στην Πανελλήνια Ένωση Π. Συλλόγων Βλάχων ;)

Το ουσιαστικό νόημα των επιδιώξεων της Ρουμανικής Προπαγάνδας είχε εκφράσει ο φιλόσοφος και συγγραφέας Max Nordau ο οποίος έγραφε: Οι Ρουμάνοι επιδιώκουν να δημιουργήσουν τίτλο ιδιοκτησίας που ελπίζουν ότι θα τον ανταλλάξουν με άλλη αξία. Άλλωστε και η ίδια η Ρουμανία με δημοσιεύματά της ομολόγησε ότι στόχευε να εφοδιαστεί μ’ένα διαπραγματευτικό όπλο απέναντι στα γειτονικά κράτη και κυρίως απέναντι στην Βουλγαρία.

Άρα το θέμα δεν ήταν ιδεολογικό και συναισθηματικό, όπως θέλουν να λένουν ορισμένοι, και τεκμηριώνεται από τις διαπραγματεύσεις της Ρ. Προπαγάνδας στην τότε Τουρκία, αλλά και από την έρευνα της πολιτικής των κυβερνήσεων και των πολιτικών κομμάτων της τότε Ρουμανίας. Η τεκμηρίωση φαίνεται από την συγκέντρωση πηγών του Αρχείου του Ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών και από δημοσιεύματα Ελληνικού, Ρουμανικού και Ευρωπαϊκού τύπου, που παραθέτει στο βιβλίο της η συγγραφέας.

Στην Ελλάδα η προπαγάνδα δεν είχε πυρήνες Ρουμάνων παρά μόνο πράκτορες, που μεταχειρίζονταν διάφορα μέσα για την καταστροφή της ενότητας του Ελληνικού κράτους. Η δε Ελλάδα θα κινδύνευε αν το αποτέλεσμα του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου ήταν διαφορετικό γιατί σεβάστηκε τις Συνθήκες (από 1913-40), που υπέγραψε με την Ρουμανία, ενώ τα όμορα Βαλκανικά κράτη δεν ακολούθησαν την πολιτική της (απαγόρευσαν κάθε δραστηριότητα στους Κ. Βλαχικούς πληθυσμούς παρά τις προσπάθειες των Ρουμάνων).

των).

‘Το Κουτσοβλαχικό Ζήτημα αποτελεί πραγματικότητα και μας υποχρεώνει σε εγρήγορση’, μας λέει η συγγραφέας., ώστε να μην έχουμε επάνοδο σε καταστάσεις του παρελθόντος, που θεωρήθηκαν πεπερασμένες. Πράγματι έχει δίκιο και η ιστορία την δικαιώνει. Το βιβλίο της γράφτηκε το 1995. Από αυτό το χρονικό διάστημα μέχρι σήμερα, είμαστε μάρτυρες εξελίξεων, αιχμή των οποίων είναι η σύσταση του ‘Συμβουλίου των Αρμάνων’ στην Ευρώπη, το οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ έφθασε με ψηφισμό του στην Μοσχόπολη πέρσι το καλοκαίρι (2010) σε ‘Αντάμωμα Βλάχων’ να απαιτήσει οι βλάχικοι πληθυσμοί να αναγνωριστούν από τα κράτη ως ‘Περιφερειακό έθνος’. Παρατηρούμε δε μια ομοιότητα, την οποία δεν πρέπει να παραβλέψουμε: Και στην πρώτη ‘αφύπνιση’ των Κ. Βλάχων με την Ρουμανική Προπαγάνδα παλιότερα αλλά και με την τελευταία τρίτη ‘αφύπνιση’, οι πρωτοστατούντες (παλιά Ρουμανικές Κυβερνήσεις, τώρα το ‘Συμβούλιο των Αρμάνων», ξεκίνησαν να πιέζουν με το αίτημα της διατήρησης του γλωσσικού ιδιώματος και δημιουργίας σχολείων. Φάνηκε και στις δύο περιπτώσεις ότι οι πρωταγωνιστές δεν περιορίστηκαν μόνο σε αυτό. Η προσπάθεια διατήρησης του γλωσσικού ιδιώματος έδειξε ότι αποτέλεσε πρόσχημα για εξυπηρέτηση περισσότερο πολιτικών σκοπών.

Τέλος, η συγγραφέας μας εξηγεί τον σκοπό της εργασίας της που είναι: Έρευνα και αξιολόγηση των φάσεων της ιστορίας του Κ. Βλαχικού Ζητήματος, από τα μέσα του 19ου αιώνα έως το 1940, με βάση τα δεδομένα που διαθέτει το ΑΝΕΚΔΟΤΟ αρχαικό υλικό. Διαβεβαιώνει ότι θα ληφθούν υπόψη όλοι οι άμεσα ενδιαφερόμενοι: Ελλάδα, Πατριαρχείο, Πύλη και Μ. Δυνάμεις, ιδιαίτερα Αυστροουγγαρία (ρόλος βασικής σημασίας).

Τα αρχεία στην πορεία της εργασίας της είναι αποκαλυπτικά και η έρευνα έγινε στο Βιλαέτι των Ιωαννίνων και στα βλαχοχώρια της Πίνδου. Στην ουσία τα βλαχοχώρια της Ηπείρου και των Γρεβενών αποτελούν μια ενότητα για πάρα πολλούς λόγους, που απαριθμούνται από την συγγραφέα.

Στον πρώτο τόμο της εργασίας της, χρονικά, περιλαμβάνει τα έτη 1850-1900, πρώτον γιατί είναι μισός αιώνας, δεύτερον γιατί στο 1900 περίπου ο κυριότερος εκπρόσωπος της Ρ. Προπαγάνδας Απόστολος Μαργαρίτης παραμερίζεται και τρίτον στο τέλος αυτής της περιόδου αρχίζει και η ένοπλη δραστηριότητα.

Οι πηγές, όπως είπαμε είναι ανέκδοτες και περιέχουν Αρχεία από: 1) Το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, 2) Το Οικουμενικό Πατριαρχείο, 3) Την Μητρόπολη Ιωαννίνων, 3) Την Εταιρεία Ηπειρωτικών Μελετών, Αρχεία από Γαλλία, Αυστρία και

δημοσιεύματα Ελλάδας, Ρουμανίας και ξένου τύπου

(Πηγή: Το βιβλίο που αναφέρεται στον τίτλο του παρόντος σημειώματος)

ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ
ΛΕΚΑΝΙΔΟΥ ΕΛΕΟΝΩΡΑ
ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ
☑ Νοητική Υστέρηση

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ-ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΑΝΥΨΩΤΙΚΟ 25μ. ύψος και υδραυλική πόρτα

ΣΙΩΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ